

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5039/2019
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Чупић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ДОО „Топлички виногради“ из Белољина, чији је заједнички пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1465/19 од 19.06.2019. године, у седници већа од 06.10.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1465/19 од 19.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 2040/18 од 21.09.2018. године ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи уговор о поклону непокретности од 04.12.2015. године, закључен између туженог ББ као поклонодавца и туженог „Топлички виногради“ ДОО као поклонопримца. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.375,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1465/19 од 19.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана чл. 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. По оцени Врховног касационог суда, нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни за разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у

интересу равноправности грађана. Пресуде које је тужилац приложио као пример различите судске праксе нису засноване на истом чињеничном и правном основу као побијана пресуда, јер је у овој парници утврђено да спорним уговором није располагано пољопривредним земљиштем. Такође, за истицање разлога за ништавост уговора у смислу члана 109. Закона о облигационим односима потребно је постојање правног интереса, а у конкретном случају тужилац се, због наведене утврђене чињенице да није у питању пољопривредно земљиште, не може сматрати заинтересованим лицем у смислу члана 109. ЗОО у вези са чланом 6. Закона о промету непокретности. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 20.01.2015. године, а вредност предмета спора је означена на 34.000,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић